

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

1

Colonel r. GABRIEL PĂTRĂȘCANU

Aniversarea a 50 de ani de la terminarea liceului îmi oferă ocazia de a reflecta asupra a ceea ce am fost și cum am reușit să ajung la această vârstă, la care mă bucur alături de cei dragi de realizările mele.

Pot spune că am fost și sunt un om norocos, căci am fost binecuvântat cu o familie frumoasă, trei copii și cinci nepoți, prieteni apropiați, colegi capabili și buni colaboratori, ceea ce mă face să mă simt satisfăcut pe deplin.

În ceea ce privește cariera mea pot spune că am avut parte de oameni care m-au sprijinit să evoluez, să pot să-mi ating scopul în frumoasa specialitate pe care mi-am ales-o -transmisiuni. Totul a fost din aproape în aproape, corelat cu nevoile și necesitățile vremurilor, astfel că m-am bucurat de aprecieri corecte, cu recompense pe măsură. Încă de la venirea în liceu mi-am propus să învaț o specialitate tehnică militară și aceea a fost arma transmisiuni.

Astfel, mi-am început cariera de ofițer de transmisiuni, în funcția de comandant pluton radioreleu, din Cp. Trs. subordonată Comandamentului Trupelor de Graniceri, în garnizoana București.

După doi ani, în care am asigurat comanda la două plutoane, am fost promovat în Secretariatul Comandantului Trupelor de Graniceri. Faptul că eu aveam dorința să continui în arma transmisiuni a fost înțeles de cei în drept și am fost promovat, ofițer 2 la Secția Trs. din același comandament. Acest lucru a fost un avantaj foarte bun pentru cariera mea, pentru că cei cu care lucram m-au înțeles și m-au ajutat să mă îndrept spre ceea ce eu îmi doream, să urmez Academia Militară și să ajung să comand o unitate de transmisiuni.

După absolvirea Academiei Militare, în anul 1984, am fost numit comandantul Batalionului Radioreleu, din R. 85 Trs. (foto), subordonat Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului. O unitate unicat la acea dată, prin specialitatea de baza, legături radioreleu troposferice, care executa serviciul de luptă permanent, cu efectivele dispuse în patru cazărmi, una dintre ele fiind constituită și dotată cu instalații pe specul lucrului cu stații troposferice. Stațiile troposferice au fost o noutate în armata română, intrând în dotarea unității pe care o comandam în anul 1985, aparatura și instrucțiunile de folosire fiind clasificate la *secret*, fapt pentru care echipajele erau încadrate numai cu cadre militare. Pentru istorie, prima legătură, oficial realizată, a fost între gl. col. Mocanu, comandantul C.A.A.T. și gl. lt. Enciu, comandantul Comandamentului Trupelor de Transmisiuni. Ulterior, gl. lt. Enciu s-a deplasat până la stația la care eram și m-a felicitat personal.

În anul 1987, deși fiind cel mai nou ofițer venit în unitate, dar pe baza numeroaselor aplicații la care am participat, am fost promovat în funcția de șef de stat major la R. 85 Trs. Unitatea executa serviciul de luptă permanent, era dispusă în câteva cazărmi, și asigura legăturile de transmisiuni ale Punctului de

locotenent - 1975

Comanda
Principal pentru
conducerea
aviației și
apărării
antiaerene a
teritoriului
României. Așa
am reușit să
capăt multă
experiență și să
mă bucur că am
fost la comanda
celui mai
important
regiment de
transmisiuni din armată.

Prima legătură radio-releu troposferică în armata română

În 1999 am asigurat și funcția de comandant (împuțernicit-foto defilare), dar pentru faptul că a urmat restructurarea unității am fost promovat ca ofițer specialist 1, în Direcția Organizare Mobilizare din Statul Major General. Cu acest prilej am putut face dovada competențelor mele profesionale, dobândite în cariera de militar, și să arăt că sunt pregătit și știu ceea ce trebuie să fac. În mod deosebit am răspuns de aplicarea *Legii rechizițiilor* pentru Armată, în colaborare cu toate instituțiile statului, implicate în acest context. Concomitent, am făcut parte din echipa direcției la discuțiile purtate pentru aderarea la NATO.

Și, în sfârșit, ajung la ultima parte a carierei mele, când în toamna anului 2002 am fost numit șeful Serviciului Coordonare Structuri de Securitate din Statul Major General, cu misiunea de a coordona

organizarea și intrarea în funcțiune a structurilor de apărare, a secretelor de stat, în conformitate cu Legea 182, cerință pentru aderarea României la NATO. În foto, la întâlnirea cu delegația Gărzii Naționale din Alabama. În același timp am fost și membru al Consiliului Militar și pot menționa, cu mândrie, că eram singurul din delegație cu gradul de colonel. Cam asta a fost, frumos și greu, cu satisfacții și împliniri, cu bucuria de a mă putea apropia astăzi de oamenii pe care i-am cunoscut, și mai ales pentru faptul că după 45 de ani de căsătorie mă aflu împreună cu familia mea, care mi-a fost mereu alături.

